

е най-възвишеното положение, което нѣкой може да има по отношение на Бога. Разбира се, като кажемъ, че можемъ да бждемъ Синове Божии, веднага ще се явятъ протворечия, съмнения: можемъ ли да бждемъ Синове Божии, или не? Азъ не обичамъ да спора, дали можемъ да бждемъ Синове Божии. Който разсждава, и който размишлява, може да разреши всички задачи; който не разсждава, който не размишлява, никакви задачи не може да разреши. Нѣкои ми казватъ: ама азъ не мога да видя това нѣщо. Е, да видишъ, или да не видишъ, това е нѣщо относително. Ако азъ, следъ като седя тукъ въ София, не мога да видя една игла на Витоша, това не е единъ неджгъ на моитѣ очи. Обаче, азъ мога да стана отъ тукъ, да отида на Витоша и да намеря тази игла. Тамъ ще я видя. Нѣкой казва: ти си ученъ човѣкъ, вижъ иглата отъ София. Азъ ще ви възразя: ако ти си действително ученъ човѣкъ ще отидешъ самъ на мѣстото и ще видишъ иглата отблизо. Само глупавитѣ хора разглеждатъ нѣщата отдалечъ. Хубаво, щомъ розсждавате така, щомъ вашата философия е такава, бждете последователни. Турете тогава хлѣба отдалечъ, поглеждайте го отъ тамъ и се наяждайте! Защо влизате въ противоречия? Ако това е едно правило въ живота, нека го приложимъ въ всички отношения, нека бждемъ последователни въ своята мисълъ! Погледни хлѣба отъ половина километъръ разстояние и се